

Ole Donner (DF):

Det er jo ikke let at tilføje debatten ret meget nyt i den her sag, men jeg kan sige, at Dansk Folkeparti går ind for forslaget. Det må være rimeligt, at det bliver tilrettet i lighed med folketingsvalget i det øvrige Danmark, så vi vil medvirke til en hurtig behandling i Folketinget.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre vil gøre sit til, at dette lovforslag får en hurtig og smertefri gang igennem Folketingets forhandlinger. Vi støtter det.

Jette Gottlieb (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget, og det kan vi jo bl.a. på baggrund af, at det har været diskuteret i Grønland, og at der er fundet tilslutning til forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører kan ikke være til stede, men jeg skal meddele, at vi kan tilslutte os lovforslaget.

Indenrigsministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg vil gerne på vegne af indenrigsministeren takke ordførerne for den meget positive modtagelse af denne genfremsættelse af det lovforslag, som desværre ikke nåede at blive færdigbehandlet sidste folketingsår på grund af udskrivelsen af folketingsvalg.

Men de mange positive tilkendegivelser fra ordførerne lover jo godt for en hurtig udvalgsbehandling, så forslaget kan komme til tredje behandling i indeværende samling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg. Der er til dette valg anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 97 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten;
en gruppe på 81 medlemmer: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti.

Navnene på de valgte er optaget i Folketingets Registreringssystem og vil blive optaget i Folketingstidende.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hugo Sørensen (S)
- 2 Helen Beim (S)
- 3 Hans-Pavia Rosing (S)
- 4 Jørn Pedersen (S)
- 5 Dorte Bennedsen (S)
- 6 Kristen Touborg (SF)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Elisabeth Arnold (RV)
- 9 Jette Gottlieb (EL)
- 10 Erik Jacobsen (V)
- 11 Ellen Kristensen (V)
- 12 Kristian Jensen (V)
- 13 Peter Hansen-Nord (V)
- 14 Bendt Bendtsen (KF)
- 15 Frank Dahlgaard (KF)
- 16 Ole Donner (DF)
- 17 Kirsten Jacobsen (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Søren Hansen (S)
Helge Mortensen (S)
- 6 Steen Gade (SF)
- 7 Peter Duetoft (CD)
- 8 Vibeke Peschardt (RV)
- 10-13 Christian Mejdahl (V)
Harald Kjøller (V)
- 14-15 Kaj Ikast (KF)
- 16 Mogens Andreasen (DF)
- 17 Tove Videbæk (KRF)

Formand: Hans-Pavia Rosing (S)
Næstformand: Ellen Kristensen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 39:
Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge Refshauge (DF):

I vor tid er det ikke kun mennesker med en naturlig tilknytning til Danmark eller Europa, der søger dansk indfødsret, ikke kun mennesker med ønske om at leve sig ind i det danske samfund og dansk kultur. Nu er det mange tusinde personer med oprindelseslande, der ligger meget langt fra både dansk kultur og religion.

Dette lovforslag, nr. L 39, om indfødsret slår alle tidligere lovforslag i antal personer. Her er der tale om 4.051, når man regner børnene med, som denne gang er indstillet til at blive danskere, at få foræret et dansk statsborgerskab. Det er ikke et lovforslag, det er et katalog, og det beviser endnu en gang, at i det danske Folketing tildeles en masse statsborgerskab, kritikløst og uden skelen til disse menneskers etniske baggrund.

Der er i dette lovforslag også denne gang en del personer, som vi i Dansk Folkeparti godt vil være med til at give dansk statsborgerskab, nemlig de mennesker, der har vist vilje til at skabe sig en tilværelse for sig selv og deres familier ved at skaffe sig job og forsørge sig selv samt overholde danske love.

Men langt størstedelen i dette lovforslag mener vi i Dansk Folkeparti burde høre hjemme i et lovforslag om repatriering. De bør sendes tilbage til deres respektive hjemlande, i hvert fald til de lande, hvor der er fred; de lande, de ellers rejser på ferie i.

Her i Folketinget bør vi i langt højere grad arbejde for, at disse mennesker vender tilbage, hvor de kom fra på et eller andet tidspunkt af en eller anden grund, fordi de flygtede. Det er ikke rimeligt over for den danske befolkning, at vi bliver ved med at gøre vidt forskellige etniske grupper til nye danskere. Vi må jo være langt mere kritiske for at undgå problemer på lang sigt.

Problemerne har vi jo allerede. Vi har gadebander i mange byer. Sidste melding fra rigspolitiet er, at i 11 ud af 54 politikredse er der gadebander, der voldes politiet hovedbrud. Indrømmet: Der er også danske unge med i disse bander, men også rigtig mange såkaldte anden-generationsindvandrere, som politiet åbenbart står magtesløs over for.

Især muslimerne beskylder vores samfund for at være i moralsk forfald. Var det så ikke bedre, at de fandt et andet land at bosætte sig i, eller er det, fordi vi skal afrettes eller omvendes her i landet, at de kører så hårdt frem med deres synspunkter imod os danskere?

Vi er blevet advaret om islam. Vi blev det på tv af NATO's forhenværende øverstbefalende, Willy Claes. Vi blev det af FN's forhenværende generalsekretær, Boutros-Ghali. Begge sagde de, at den største trussel mod Vesten er islam, men ingen ansvarlige danske politikere gad lytte efter. Overalt i verden, hvor muslimer forsøger at tilrane sig magten, er der ballade, og vi i Dansk Folkeparti er bange for, at det også vil fortsætte hos os.

I Dansk Folkeparti fatter vi ikke, at regeringen og resten af Folketinget slet ikke tager disse tegn alvorligt eller viser, at man bare er lidt betænkelig ved situationen. De betæneligheder, Dansk Folkeparti ligesom store dele af den danske befolkning har, er ikke et udtryk for racisme, men realisme. Det er vort fædreland, vore børns og børnebørns fremtid, vi her i Folketinget er ansvarlige for.

I mange folkeskoler ude i landet lærer danske elever ikke det, de skal, netop fordi klasserne har så mange etniske elever. Lærerne har ikke tid eller overskud til at tage sig af de børn, der kan sproget. I enkelte tilfælde har vi set skoleledere og lærere forlade deres job, fordi de ikke kan få sammenhæng i undervisningen mere.

De etniske børn i skolerne er nu også årsag til, at f.eks. lejrskoleophold mange steder bliver opgivet, fordi de muslimske børn ikke må deltage. Høstgudstjenester får børnene heller ikke lov til at deltage i mere, og vi vil sikkert se det samme gentage sig op til jul.

Ingen danskere er uvillige til at hjælpe mennesker i virkelig nød – det har vi bevist gang på gang – men hvorfor skal vi absolut gøre disse fremmede til danskere?

Jeg inviterer da gerne min nabo til husly, hvis hans hus brænder, men dermed gør jeg ham da ikke til medlem af familien. Jeg forventer, at han hurtigst muligt finder sig et andet sted at bo.

Hvis vi bliver ved med at forære fremmede dansk indfødsret en masse, som det sker nu, er vi på et tidspunkt ude af stand til at hjælpe mennesker i virkelig nød.

Og i øvrigt, hr. justitsminister, hvem har givet regeringen og Folketinget mandat til at gøre Danmark til et multietnisk samfund?

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiets ordfører på det her område kan desværre ikke være her i salen i dag, så jeg skal tilkendegive, hvilken holdning vi har.

Forslaget handler denne gang om 4.051 udlændinge, der søger dansk statsborgerskab. Det er en væsentlig udvidelse, i forhold til hvad vi har set tidligere. Der er faktisk tale om en for-dobling.

Hvis det så bare betød, at der kom færre forslag, så kunne man så se på det, men vi ved jo, at det gør der ikke. Ministeren har tilkendegivet, at der kommer det samme antal forslag ved senere lejligheder, og dermed må vi se i øjnene, at inflationen i antallet af personer, der søger at få dansk statsborgerskab, nærmest er eksplosiv.

Det er i sig selv skræmmende, at antallet af personer, der søger og får dansk statsborgerskab, er eksploderet, men helt galt er det, at nogle af ansøgerne ikke burde få dansk statsborgerskab.

Fremskridtspartiet har ikke noget imod, at udlændinge i et begrænset antal opnår dansk statsborgerskab, hvis de har fortjent det. Fremskridtspartiet kan til gengæld ikke acceptere, at f.eks. kriminelle udlændinge bliver belønnet med et dansk statsborgerskab.

Dansk statsborgerskab er et guldrandet papir, som gælder resten af livet for den pågældende og for hans efterkommere. Det er således et dokument, som vi ikke bare skal udlevere til hvem som helst. Ansøgerne skal ses nøje an, og det skal vurderes grundigt, om de har gjort sig fortjent til at få det guldrandede papir.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at personer, der begår grov kriminalitet, selv har udelukket sig fra at opnå dansk statsborgerskab. Det samme gælder en udlænding, der ikke er i stand til at forsørge sig selv og sine, for hvis vi bare tager dem hertil og forsørger dem, jamen så vil der ikke blive penge til dem, vi skal hjælpe.

Endelig finder vi i Fremskridtspartiet, at det er et helt rimeligt krav, at udlændinge skal kunne beherske vores sprog i skrift og tale på et så rimeligt niveau som muligt.

Som vi tidligere har gjort i Fremskridtspartiet, vil vi igen under udvalgsbehandlingen stille de nødvendige spørgsmål, og vi vil komme med vores ændringsforslag til, hvem af alle de her mennesker, der er nævnt i lovforslaget, der har fortjent statsborgerskabet, og hvem der ikke har. Det vil vi komme tilbage med under tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jeg kan ikke lade være med at undre mig, når jeg ser ud over den tomme sal. Det beviser, at alle her i Folketinget er rystende ligeglade med, hvem der kommer ind i vort samfund. Jeg synes, de skulle stå ret for vælgerne for det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at der ikke skal være nogen tvivl, så vil jeg godt oplyse – mere af hensyn til de historiske bøger, som bliver tilvejebragt ved referat af forhandlingerne her i salen – at når der i det lovforslag, som jeg har fremsat om indfødsret, nr. L 39, er flere personer, end der var i de lovforslag, der blev fremsat i sidste samling, så er det ikke noget udtryk for, at der er sket nogen ændring i proceduren for, hvordan man opnår dansk statsborgerskab her i landet. De mennesker, der er på det her lovforslag, lever op til de meget restriktive krav, vi i øvrigt praktiserer gennem grundlovsbestemmelser om, at indfødsret i Danmark, altså statsborgerskab, alene kan gives af Folketinget.

Et meget stort flertal her i Folketinget har fastlagt de regler, som i hovedtræk består i, at mennesker skal have været her i minimum syv år og skal kunne tale vores sprog så ubesværet, at de både kan gennemføre en samtale forståeligt og også forstå, hvad der bliver sagt på vores sprog, og det gennemføres ude på de stedlige politistationer i Danmark.

Det er altså mennesker, der ønsker at få vores statsborgerskab, fordi de har tilegnet sig vores sprog, har levet her i mange år, og deres børn er eventuelt født og opvokset her i landet. Det burde være en glædens dag, også for et parti, der besmykker sig med navnet Dansk Folkeparti, at der er så mange mennesker, der ønsker at få vores statsborgerskab, for det er mennesker, der lever op til de krav, der er gældende, for at kunne have ophold her i landet varigt.

Det burde være en glædens dag. Det er det for mig, at der er mennesker, der simpelt hen tilegner sig så meget af vores kultur, at de kan vores sprog, og de er flittige, de passer deres arbejde, de gør godt for Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

En glædens dag. Jamen jeg kan da også se, at der er nogle, der sidder og griner lidt, men jeg tror ikke, det er, fordi det er en glædens dag. Synes justitsministeren ikke, det er besynder-

ligt, når det nu er sådan en glædens dag, at der stort set ikke er nogen ordførere fra nogen partier, bortset fra to, der går op og tager ordet under sådan en behandling? 4.051 personer i det her katalog. Bliver det en telefonbog næste gang? Og det skulle være en glædens dag. Er det ikke besynderligt, at der så ikke sidder nogen og klapper i deres små hænder og går op og udtrykker deres såkaldte glæde her på Folketingets talerstol, at folk bare er ligeglade?

Vi har haft et par lovforslag inden denne her behandling – man kan diskutere vigtigheden af alle forslag, og det her er ekstremt vigtigt – men da gik ordførerne jo op og tog ordet. Nu sidder der nogle ordførere og bare venter på, at vi kommer til næste behandling. Jeg synes, at den behandling, man giver det her forslag, er uanstændig.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil da meget gerne opfylde fru Pia Kjærsgaards ønske og udtrykke min glæde over det her.

Vi har haft et grundlæggende problem i behandlingen af indfødsretssager. Det er ikke noget, der er grund til at kritisere Indfødsretskontoret for, men behandlingstiden har været meget lang.

Vi har i Indfødsretsudvalget med meget, meget, meget stor majoritet bedt ministeriet om at styrke medarbejderstaben. Det er sket i flere omgange, for at vi kunne nedbringe sagsbehandlingstiderne, og resultatet ser vi her.

Ja, der er blevet kortere sagsbehandlingstid, og derfor kommer der selvfølgelig flere sager igennem, og det afspejles af forslaget. Jeg synes, det er godt, for jeg synes, det har været uværdigt, at sagsbehandlingen har taget så lang tid.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal bare kort meddele fru Pia Kjærsgaard, hvorfor jeg ikke råber hurra og klapper i hænderne nede fra salen: Det er såmænd, fordi Folketingets forretningsorden forbyder det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var jo virkelig en bemærkning, der ville noget, til tildeling af indfødsret til 4.051 personer. Det er helt utroligt. Hvor er Venstre og De Konservative?

Der sidder nogle ordførere, men de skal jo nok lade være med at blande sig i denne her sag. Socialdemokratiets ordfører kommer halvsende ned, fordi hun kan høre oppefra, at der foregår et eller andet.

SF's ordfører kom op og siger et eller andet fuldstændig fjollet. Det drejer sig om tildeling af indfødsret til 4.051 personer på én gang. Kan det slet ikke påvirke, kan det slet ikke røre noget som helst? Vi ved jo, at det er første gang i år, vi behandler sådan et forslag. Det, vi kan forvente, er yderligere to, måske tre. Er det af samme størrelse næste gang og næste gang igen? Jamen så er vi altså oppe på 12.000-13.000 personer, som får tildelt indfødsret på ét år. Det bryder alle statistikker, men det er sandsynligvis det, der er meningen med det.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Fru Dorte Bennedsen nævner, at der er blevet kortere behandlingstid. Jeg kunne så godt lige spørge justitsministeren, om de næste to forslag, vi får, et i februar og et i april, bliver af samme størrelse. Er det nogle, der har ligget og ventet?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det var jo forventeligt, at Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis ordførere skal slå politisk plat på denne sag.

Man ved jo udmærket godt hele vejen rundt i Folketingssalen, at der i øjeblikket pågår nogle forhandlinger om, hvilke retrningslinjer der skal gælde fremover for tildeling af dansk statsborgerskab.

Det er ikke ligegyldigt for Det Konservative Folkeparti. Der er ikke tale om, at dansk statsborgerskab bare skal kastes i grams. Men fordi der er mange mennesker optaget på et lovforslag, betyder det jo ikke nødvendigvis, at de alle sammen har stor gæld til det offentlige, at de er voldsforbrydere, at de er straffet, og at de ikke kan et ord dansk. Det kunne jo godt være, der var nogle af dem, ganske mange af dem, der faktisk opfyldte betingelserne, som faktisk havde tilegnet sig dansk kultur og dansk sprog, som var gældfri i forhold til det offentlige, som oven i købet havde arbejde og kunne forsørge sig selv, og som var ustraffede.

Det Konservative Folkeparti vil tilkendegive sin holdning i de forhandlinger, der pågår med

henblik på de fremtidige retningslinjer. Det er det mest afgørende i denne sag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg bliver spurgt om, hvorvidt der også vil være mange på forslagene til februar og april. Jeg er lige ved at sige, at det håber jeg, for det vil være et udtryk for, at vi får ryddet op i ventelisterne.

Situationen har været, at folk, der opfylder alle betingelser for dansk indfødsret, har måttet vente oprindeligt 24 måneder, fra de indgav ansøgningen, og nu senest vel en 22 måneder, på trods af at det er uproblematiske ansøgninger. Det er ikke værdigt og anstændigt, så lad os få ryddet op i den venteliste. Det betyder selvsagt lidt flere på de næste forslag, og så når vi ned på et normalt niveau.

Jeg er nødt til at sige, at indfødsretsregler ikke er noget, som regeringen overhovedet har noget med at gøre. Indfødsretsregler fastsættes udelukkende af Folketinget, forhandlingerne foregår i Folketingets Indfødsretsudvalg, og de mennesker, der er på dette lovforslag og på alle andre lignende forslag, opfylder de regler, som vi selv har sat. Og der er vel, når man kigger forslaget igennem, også mange mennesker, som har været her i 10, 20 eller 30 år, så jeg har svært ved at se det odieuse i, at vi giver dem statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Gyda Kongsted (V):

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg blot sige, at Venstre absolut ikke er ligeglad, men vi vil give forslaget en meget seriøs behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er dog en lille smule sølle, vil jeg godt have lov til at sige som repræsentant for Dansk Folkeparti, at så mange ordførere overhovedet ikke tager debatten her i salen om et forslag, som er lagt frem for Folketinget, og som alle burde kunne fortælle deres mening om her fra talerstolen. Det er dog sølle, at Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet, SF – ja SF havde så en lillebitte, kort, morsom bemærkning – overhovedet ikke tager ordet heroppefra. Jeg synes godt nok, det er skammeligt, at folkestyret opfører sig på den måde over for et forslag, der er fremsat i Folketinget.

Så vil jeg godt sige til hr. Frank Dahlgaard, som var oppe og nævne, at det er, fordi der må-

ske pågår nogle forhandlinger om mulighederne for at få dansk indfødsret fremover, at så synes jeg godt, at når vi nu har et møde i Folketinget, der handler om indfødsret, ville det være rimeligt, at vi alle sammen fik lov til at høre, hvad det er for nogle forhandlinger, der pågår.

Dansk Folkeparti er da meget interesseret i at høre noget om, hvad det er for nogle forhandlinger, der åbenbart foregår for lukkede døre i øjeblikket, og som ikke tåler at komme herved i Folketingssalen. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad de forhandlinger drejer sig om, og hvem der er til møde. Vi er i hvert fald ikke blevet indbudt i Dansk Folkeparti.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu handler behandlingen i dag om det lovforslag, L 39, som jeg har fremsat, og som altså vedrører de personer, som ifølge grundlovens bestemmelser alene kan meddeles dansk indfødsret ved lov. Det drejer sig altså om konkrete personer. Alle personer på dette lovforslag levede op til de retningslinjer, der er fastlagt af et meget stort flertal i Folketinget, da de blev optaget på lovforslaget.

Når vi så behandler spørgsmål, der vedrører reglerne for optagelse på lovforslaget, er det jo en helt anden behandling, og dem har vi jo haft en del stykker af, inden Folketinget gik på sommerferie. Vi havde blandt andet en stor forespørgselsdebat den 15. januar i år, og her vedtog et meget stort flertal i Folketinget et forslag til vedtagelse, og i henhold til det forslag til vedtagelse har jeg på regeringens vegne sammenkaldt partierne og lagt lokaler til, for at partierne kan gennemføre deres drøftelser for at leve op til det forslag, som Folketinget vedtog den 15. januar 1998.

Men allerede den 15. januar 1998 meldte Dansk Folkeparti sig igen ud af at være blandt de partier, der er med til at fastlægge reglerne. Det gjorde man ved, at man overhovedet ikke ville være med til at vedtage forslaget. Man stemte faktisk imod forslaget til vedtagelse, som blev forelagt Folketinget den 15. januar, og det er baggrunden for, at hr. Skaarup og de øvrige medlemmer af Dansk Folkepartis gruppe ikke deltager i forhandlingerne udmøntet af det forslag til vedtagelse, som de partier, der stemte for det den 15. januar 1998, står bag.

Så skal jeg oplyse over for fru Inge Refshauge, at det er rigtigt, som også sagt af fru Dorte Bennedsen, at når der er flere personer på lovforslaget i år, er det altså personer, der lever

op til de regler, der er fastlagt, men det er til gengæld også et udtryk for, at jeg lever op til den administration, jeg har ansvaret for i Justitsministeriet, og det, som Folketingets Indfødsretsudvalg har pålagt mig, nemlig at sørge for at nedbringe sagsbehandlingstiderne og dermed sikre, at folk ikke skal vente i to år, inden de kommer på loven, selv om de lever op til retningslinjer vedtaget af Folketinget, så vi forhåbentlig i løbet af de nærmeste år kan komme ned på en sagsbehandlingstid på 12 måneder.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil altså bare gerne frem til, hvad der er årsagen til, at man overhovedet ikke holder ordførertaler fra de andre partier, for det har man ikke gjort. Man er kommet op med nogle korte bemærkninger. Man har overhovedet ikke gidet at gøre sig den ulejlighed at holde en ordførertale, sådan som det normalt er proceduren her i Folketinget.

Vi har lige drøftet et forslag til lov om ændring af lov om folketingsvalg i Grønland. Det gik alle ordførere op og gav deres mening til kende om, og det skal man selvfølgelig gøre, selv om man synes, der er nogle forslag, der måske ikke hører til sådan i den store afdeling. Det her forslag gider man ikke engang gøre sig den ulejlighed at lave en ordførertale til. Hvad i alverden er meningen?

Op når man bliver ved med at påberåbe sig, at alle disse personer, det drejer sig om 4.051, har været igennem proceduren, så lad os nu se ved tredjebehandlingen, hvor mange der efter vores mening skal ud af dette forslag. Men det, der er det store afgørende problem, er jo den indvandring, som vi har haft igennem en årrække. Det er da klart, at når der kommer flygtninge og indvandrere, er de her i en årrække, og så får de på et tidspunkt statsborgerskab. Somalierne kommer også, når der er gået et par år.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo ikke min primære opgave at forsvare f.eks. Venstre og De Konservative, men jeg vil dog godt sige for mit eget vedkommende, at jeg heller ikke ville drømme om at holde en ordførertale om det her.

For sagen med dette forslag er, at Indfødsretsudvalget har fastsat nogle regler, Folketinget

har fastsat nogle regler, og de mennesker, der er på dette forslag, opfylder reglerne. Nogle ganske få af dem har været forelagt, hvor vi har taget stilling. Nogle har vi sagt nej til. Nogle har vi sagt ja til. Hvis jeg skulle holde en ordførertale, skulle den lyde: Disse mennesker på dette lovforslag opfylder de regler, jeg selv har været med til at sætte. Derfor vil jeg støtte dem. Det ville være ret overflødigt.

Må jeg så sige til Dansk Folkeparti, at der er altså ting, jeg ikke kan få til at hænge sammen i mit hovede. Jeg sad her i salen og overværede en debat om et lovforslag, jeg kan knap huske, om det var på boligområdet, og det var om at ophæve kravet om, at man skulle være dansk statsborger for at være med i nogle tvistenævn på et rimeligt lavt sted i systemet på boligområdet.

Her holdt hr. Peter Skaarup en stor tale om, at det sandelig var urimeligt, at folk ikke skulle være statsborgere for at være med i disse nævn. Jeg er uenig med hr. Peter Skaarup, kan jeg så sige, men man kan ikke samtidig i dag komme og sige, at folk, der har boet her i 20 år, heller ikke må blive danske statsborgere. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Op må jeg så sige om det med partierne, at det jo er forhandlinger, der foregår mellem de otte partier, der var enige om forslaget i januar, og man behøver bare at læse Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse for at forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke er indbudt til forhandlingerne.

Formanden:

Hr. Frank Dahlgaard og derefter hr. Peter Skaarup, og så vil jeg mene, at vi nærmer os afslutningen på denne runde af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Nu er det næsten allerede blevet sagt, hvorfor der ikke fra en række af de større partiers side holdes ordførertaler. Det er, fordi dette lovforslag er helt specielt i forhold til andre lovforslag. Her finder behandlingen sted hele vejen igennem i Folketinget, og her er der tale om konkrete personer.

Ville fru Pia Kjærsgaard og andre repræsentanter fra Dansk Folkeparti eller fra Fremskridtspartiet mene, at vi her i Folketingssalen skulle tage konkrete personer op og tale om, hvorvidt de var for meget straffede, om de hav-

de for meget gæld, om de nu kunne dansk ordentligt og kunne udtale det ordentligt osv.?

Det er en behandling, som skal finde sted i folketingsudvalget. Der er ikke tradition for – og det ønsker Det Konservative Folkeparti heller ikke, at der bliver – at vi drøfter personspørgsmål her i Folketingssalen.

Men der er en række betingelser, der skal opfyldes, og fra konservativ side ønsker vi, at der sker en skærpelse af de kommende retningslinjer på nogle af områderne med hensyn til, at man kan det danske sprog og kender dansk kultur, med hensyn til ophold, med hensyn til, hvor meget man må være straffet, og med hensyn til, hvor meget gæld man har til det offentlige, og det er noget, som vi skal drøfte fremover. Men at drøfte personer her i Folketingssalen, siger vi nej til.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er da fuldstændig korrekt, når fru Dorte Bennedsen siger, at Dansk Folkeparti ikke ønskede at få personer, der ikke havde dansk indfødsret, ind i de klagenævn, der var tale om, men det er også fuldstændig korrekt, at grunden til det er, at det at få dansk statsborgerskab er en meget vigtig ting. Man har stemmeret til valg. Man har nogle rettigheder. Man har også nogle pligter, som man skal opfylde.

Her må vi bare erkende, at hvis vi hver eneste gang hver tredje eller hver fjerde måned her i Folketinget giver 3.000 eller 4.000 udenlandske statsborgere dansk statsborgerskab, er vi altså i gang med at udskifte den danske befolkning med noget, der bliver det multietniske samfund på lidt længere sigt, og det er det, vores ordfører har gjort opmærksom på i dag.

Og så vil jeg godt sige, at det, der er det store problem i det her, og det, som jeg ikke forstår, er, at regeringens repræsentanter ikke tager debatten her i salen i stedet for at forhandle bag lukkede døre. Er der noget, der ikke tåler dagens lys? Er det derfor, man ikke vil tage debatten her i salen? Det ville da være rimeligt, at man fik det frem.

Til slut vil jeg sige, at fordi man ikke stemte for et forslag til vedtagelse den 15. januar 1998, har man altså ikke meldt sig ud af nogen forhandlinger. Med i det forslag var der jo ikke noget om, at der skulle være nogen som helst forhandlinger, og jeg vil godt spørge justitsministeren, om det ikke er korrekt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

For Dansk Folkepartis skyld kunne man såmænd godt diskutere personerne. Det synes vi da egentlig ville være helt i orden. Der står jo 4.051 personer i dette forslag, voksne plus børn, det er det, det handler om. Og at man er blevet så øm nu, at man begynder at sidde og sige: Jamen vi gør alting bag de lukkede døre, er for os at se en helt, helt fejlagtig måde at gøre det på, og jeg må så bare konstatere, at det trods alt lykkedes at få nogle ud af busken under denne debat, men faktisk bare med en afklædning til følge.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

Lovforslagets formål er at gennemføre nye regler om behandling af adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland.

Den foreslåede ordning bygger i vidt omfang på en klageordning, der er indført i Danmark i 1996. Således indebærer ordningen bl.a. etablering af et uafhængigt kontrolorgan, Politiklagnævnet, der på offentlighedens vegne skal have